

Aktiviteten på arbejdsmarkedet er jo således, at man i stigende grad opkvalificerer ufaglærte til at påtage sig faglærtes job, fordi man op igennem 1980'erne ikke har fået taget et tilstrækkeligt antal elever ind på virksomhederne, så man faktisk mangler faglært arbejdskraft.

Og jeg synes ikke, det er udtryk for manglende mobilitet, at der ikke er brugt mere end 1½ mio. kr., for jeg tror stadig væk på, at det er en meget, meget stor beslutning for en familie at tage stilling til, om den ene skal påtage sig et arbejde i Nordjylland, hvis begge familierne er forankret på Fyn eller i Sønderjylland, eller hvor det nu kan være. Det er en stor beslutning, og vi har altså ordningen som et hjælperedskab.

Jeg mener faktisk både, at vi har råd til at opretholde et godt dagpengesystem, og at der i meget høj grad er tale om, at arbejdskraften både er geografisk og fagligt mobil. Men den faglige mobilitet afhænger af, om vi kan levere den uddannelse, som er nødvendig, og som virksomhederne rent faktisk efterspørger.

Helge Sander (V):

Ministeren nævner igen flaskehalsproblemerne, som er færre, end man kunne forvente. Jeg vil dog sige, at så længe vi har omkring 300.000 ledige, skulle man tro, at der desværre var rigeligt med potentielle muligheder for at udnytte ordningen.

Og det er muligt, at det ikke er en direkte fiasko, at kun 159 har benyttet den, men jeg synes, det ligner en fiasko. Men det er i og for sig ligegyldigt, for det afgørende er – og det ved både arbejdsministeren, regeringen, Venstre og hele Folketinget – at vi ønsker flere i arbejde. Det er jo det, der er målsætningen.

Det, der var hovedbudskabet, da Venstre i sin tid foreslog ordningen og regeringen gennemførte den, var, at vi skulle have flere i arbejde, og set i det lys kan da heller ikke arbejdsministeren være tilfreds med, at der i løbet af et lille års tid er kommet 159 flere i arbejde. Det kan da ikke være tilfredsstillende.

Derfor vil jeg sige: Ja, der er sket ændringer, men det er stadig væk sådan, at når man taler med folk, og også når man læser de artikler, der bliver skrevet, så siges det jo gang på gang, at når folk skal skifte job, er det typisk en beslutning, der skal træffes forholdsvis hurtigt, og derfor kan de ikke vente på den meget, meget langvarige administration, der er i AF-systemet, for at få del i disse penge.

Derfor vil jeg sige til arbejdsministeren for sidste gang; det er jo i vores fælles interesse: Skulle ministeren ikke prøve at se på, om man kunne gøre det mere enkelt, således at vi kunne få endnu flere i arbejde for de penge, der er afsat til at øge mobiliteten her i landet?

Ulla Tørnæs (V):

Jeg understregede over for arbejdsministeren, at eksemplet fra Vestjylland, hvor man måtte hente arbejdskraft i Holland, handler om ufaglært arbejdskraft. Der er altså ikke tale om de problemer, vi kender inden for social- og sundhedssektoren eller bygge og anlæg eller møbelindustrien. Der er tale om ufaglært arbejdskraft, og jeg vil derfor endnu en gang spørge ministeren, om ministeren mener, at det nuværende dagpengesystem har en bremsende effekt over for mobiliteten i Danmark.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det mener jeg ikke det nuværende dagpengesystem har – altså en bremsende effekt. Jeg mener faktisk, at der med det nuværende dagpengesystem og med rådighedsreglerne er sikret, at der er geografisk og faglig mobilitet.

Til hr. Helge Sander vil jeg sige, at det er nu kunstigt at høre, at man kan gøre beskæftigelsesvirkningen op i forhold til, hvor mange der har fået betalt deres egen flytning, når de muligvis skulle være flyttet alligevel, og at man kan fremstille dét, som om der kun er kommet 159 i arbejde af den grund.

Rent faktisk er det sådan, at vi i dag i Arbejdsministeriet kan offentliggøre en gallupundersøgelse, hvor vi har spurgt otte brancher og et antal virksomheder, som er repræsentative for 80 pct. af den private sektor, og hvor de siger, at de i det kommende år har brug for 75.000 flere i job – 75.000 flere!

De siger, at opsvinget har bidt sig fast, og at optimismen er i behold, og jeg kan kun håbe på, at optimismen også vil brede sig til Venstres folketingsgruppe, for det går rent faktisk meget godt. Sidste år var der 63.600 flere, der fik arbejde, og der er altså 159 af dem, der har fået betalt deres flytteomkostninger.

Så det er jo en noget kunstig fremstilling, at beskæftigelsesvirkningen og beskæftigelsesuccesen kan måles på, hvor mange der har fået betalt deres flytteudgifter – en ordning, som kun er et flaskehalsberedskab, og som selvfølgelig skal virke så enkelt og så forståeligt som muligt, og som derfor også er blevet lavet om under-